

LYS og LIV

UTGITT AV:
DET TEOLOGISKE MENIGHETSAKADEMIET

«MF-prostene s. 8 – 9

Omsorgstjenesten s. 4 – 5

MF-professor i spissen for stort
internasjonalt prosjekt s. 14 – 15

Kateketseminaret — et utdanningstilbud ved MF:

Gammel tjeneste blir som ny

De begynte ikke på kateketseminaret fordi de ikke kom inn på noe annet, de seks studentene som til sommeren er ferdig utdannet som kateketer, og klare til kirkelig innsats. Tvert om; de har arbeidet målbevisst i flere år mot nettopp dette studiet, som krever at man har kristendom grunnfag pluss to års utdanning på høyskolenivå før man kan begynne. En kateket har samme kompetanse som en adjunkt i det offentlige skoleverket, og kateketstudiet alene gir 20 vekttall.

— Katekettjenesten er en gammel tjeneste i kirken, presiserer studentene overfor Lys og Liv.

Start i 1977

Men om tjenesten er gammel, er ikke kateketseminaret et «gammelt» tilbud. Oppstarten skjedde i 1977, og i løpet av årene som er gått siden den gang, har 60 kateketer blitt uteksaminert herfra. Det er altfor få til å dekke den etterspørselen som er, og den som velger å se katekettjenesten som et kirkelig kall for sin egen del, behøver i hvert fall ikke frykte noen arbeidsledighet.

Det er heller ikke slik — om noen skulle ha fått den tanken! — at katekettjenesten er en type nødløsning for jenter. Faktum er at det finnes mange mannlige kateketer i Den norske kirke etterhvert, selv om styrkeforholdet i årets studentflokk er som 5:1 i jentenes favør.

De seks kateket-studentene ved kateketseminaret på MF ser utfordringen ved å gå inn en tjeneste der man skal arbeide med undervisningen i menigheten. Mottoet er «livslang læring», og tanken er at den kristne alltid er under opplæring — «fra dåp til død». Det er derfor en stor misforståelse når noen tror at kateketens

eneste arbeidsområde er konfirmantene.

— Det er bare ett av mange arbeidsfelter, understreker studentene med minst like stort alvor som sine «ferdige» yrkes-søsken. Kateketene arbeider forøvrig ikke «bare» i menighetene; det foregår et fruktbart vekselbruk mellom kirke, organisasjoner og skole når det gjelder å benytte seg av de ressursene som kateketene representerer.

Ikke godt nok kjent

Ting kan imidlertid tyde på at dette utdanningstilbudet ikke på langt nær er godt nok kjent blant potensielle målgrupper.

— Seminaret må nok markedsføres enda bedre; det er mange rundt omkring i landet som kunne være interessert, men som ikke vet at dette tilbudet eksisterer, mener kateket-studentene.

I tillegg til kateketseminaret ved MF, finnes det også et utdanningstilbud i Volda, der det gis en fire-årig utdanning for de som kommer direkte fra den videregående skolen. Man kan også være «fjernstudent» og/eller deltidsstudent ved kateket-seminaret på MF. Da tar studiet to år, mot ellers ett.

Deler av undervisningen ved kateketseminaret på MF foregår i samarbeid med praktikum, blant annet ved felles forelesninger, gruppearbeid, temadager og liknende. Dette blir nærmest en forsmak på det samarbeid som prester og kateketer skal stå i senere. Tre praksis-perioder i en menighet inngår også som en integrert del av studiet. Praksisperiodene er av fra en til fire ukers varighet.

Ikke bare teologi

Kateket-studiet består ikke bare av teologi og pedagogikk. Personalsaker, kirkerett, dokketeater og mye mer hører også med til pensum. Studiet er ett-årig og nye studentgrupper tas opp hver høst.

Søknadsfristen for opptak på kateketseminaret for studieåret 1989/90 er 1. mai.

— En positiv og konstruktiv måte å studere på, er konklusjonen årets kateket-student-kull trekker når de skal gjøre opp status. Om få måneder er de «utlært» — det er da læringen skal begynne.

Tekst og foto: Nils-Petter Enstad

Rektor Åsmund Dale med fem av de seks studentene ved kateketseminaret.

Utgiver:

Det Teologiske Menighetsfakultet

Ansvarlig redaktører:

Olav Skjevesland
Erling Servan

Redaktør:

Trond B. Solvang

Redaksjonssekretær:

Nils-Petter Enstad

Grafisk form:

Solvang

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det Teologiske Menighetsfakultet. Bladet utkommer med 6 nummer årlig, og sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere.

Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Gaver til MF:

Alle gaver du gir til MF's arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen (ifølge skattelovens paragraf 44).

Studier ved MF:

MF tilbyr følgende tre studier:

- Kristendomskunnskap (grunnfag, mellomfag og hovedfag).
- Teologi med praktisk-teologisk seminar.
- Kateketseminar.

Ta kontakt med studieveilederne!

Det Teologiske Menighetsfakultet
Adr.: Gydas vei 4 – 0363 Oslo 3
Tlf.: (02) 46 79 00
Fax.: (02) 69 18 90
Bankgiro: 6038 30 18636
Postgiro: 5 12 87 80

Opplag dette nr: 30 000

Forsidefoto: Olav Solvang
Neste nummer kommer: 1. juni

Friske skudd eller visne grener?

Kan vi nytte moderne organisasjonsteorier og teknikker i vår organisasjonsutvikling? Kan datateknikk, nyere kommunikasjonssystemer og bedre økonomistyring gjøre oss mere effektive og konkurransedyktige?

Det er selvsagt like viktig å stille slike og andre spørsmål om vår kristne virksomhet som det er for andre organisasjoner og bedrifter. Men slike spørsmål er likevel ikke *de viktigste* for oss. Med lignelsen om vintreet og grenene i Joh. 15 som bakgrunn, må det viktigste spørsmålet for oss være: Fører det vi gjør til vekst i Guds rike? Er vår organisasjon og vår ledelse slik at Kristi legeme bærer mer frukt i verden? Vi må alltid se på vår organisasjons- og ledelsesstruktur som et nettverk av stolper og tråder som skal tjene til å gi «de friske skudd» vekstvilkår, mens nettverket omkring «de visne grener» snarest bør tas bort og nyttes der det er vekst.

Det har i de senere år vært arbeidet mye med studieordningen ved Menighetsfakultetet nettopp med sikte på å ta bedre vare på studentene (vi kan gjerne kalle dem «friske skudd») og for å kunne gi dem en bedre forberedelse til tjenesten i menighetene. Det er derfor med glad forventning vi denne våren og kommende sommer ser frem til iverksettingen av den nye studieordningen som bl.a. gir studentene en mye bedre kontakt både med lærerne og menighetene enn den gamle ordningen.

Vi må likevel ikke slå oss til ro med det som er gjort. All positiv kritikk og alle bidrag til bedre ordninger må tas i mot og vurderes til enhver tid. Fremtiden er utfordrende. Når det nå arbeides med «MF frem mot år 2008», må vi ikke glemme at målsettingen er å gi Kristi legeme vekstvilkår slik at vintreet kan bære mye frukt. Vi må alltid minnes om de ord Jesus sa til sine disipler i Joh. 15,5 «... men uten meg kan dere intet gjøre».

Erling Servan

Omsorgsteamet:

«Sjelesorg høres så sørgelig ut . . .»

Av Nils-Petter Enstad

Han syntes ordet «sjelesorg» høres så sørgelig ut, den unge studenten. Men fakultetslektor Jofrid Wiik kunne fortelle ham at ordet kommer fra et tysk ord, og betegner omsorg for sjelene. Omsorg er da også stikkord for det arbeidet omsorgsteamet ved Menighetsfakultetet er opptatt med; et arbeid som stort sett skjer bak kulissene, og som av den grunn kanskje er desto nødvendige.

En tre-del av Jofrid Wiiks stilling som lærer ved Institutt for kristendoms-kunnskap er satt av nettopp til omsorgstjenesten. I tillegg hører studentprest Ole Jakob Modalsli til dette teamet, sammen med studieveilederne for henholdsvis teologi og kristendoms-kunnskap, og psykiater Bjørn Lande, som deltar i teamets månedlige møter, og ellers er disponibel.

— Han er ikke fakultetets «egen» psykiater, men kaller seg gjerne «MF's psykiater på hjørnet», presiserer studentpresten, og tilføyer at ut fra hans vurdering kunne det godt ha vært knyttet en slik fagmann til fakultetet fast; behovet er så absolutt til stede.

Åndelig eller menneskelig?

En vesentlig del av sjelesørgerens oppgave er å hjelpe den enkelte til å plassere problemene på rett plass. I kristne sammenhenger har man lett for å gi et åndelig ansikt til ting som er såre menneskelige, er den felles erfaring studentpresten og læreren har gjort. Nettopp derfor er det nødvendig at man lærer noe om de almen-mennes-

kelige psykiske reaksjonene. Både Jofrid Wiik og Ole Jakob Modalsli har spesialutdanning på dette feltet, noe de opplever som en fordel, samtidig som de er bevisste på aldri å glemme at sjelesorg er noe langt mer enn bare teknikker.

— Det handler også om synd og om nåde, slår Jofrid Wiik fast, og ser det som et privilegium å kunne arbeide sammen med studentene på denne måten.

Problemene de kommer med går over et bredt spekter, og dekker vel stort sett bredden av problemer som mennesker ellers i samfunnet sliter med. Det er de fundamentale spørsmålene som går på troen, på kallet, på Guds ledelse. Det er spørsmål i krysningspunktet mellom tro og fag, og det er de mer almen-menneskelige konfliktene: samlivskriser, familieproblemer og «livskriser», prestasjonsangst, forholdet til sin egen fortid, forholdet til sitt eget selvbilde. Noen har også psykiske problemer som angst og depresjoner, og her kommer samarbeidet med psykiater Bjørn Lande inn som en solid ekstra-ressurs.

At familie- og samlivskonflikter blir tatt på alvor av teamet, viser seg blant annet ved at studentpresten, i samarbeid med en familierådgiver har hatt samlivskurs for studentpar, og det er tydelig at det er behov for et fortløpende tilbud av dette slaget.

Stort behov

Litt statistikk fra studentprestens årsrapport for 1988 sier adskillig om behovet for omsorgstjenesten,

og at behovet øker. I 1988 hadde Ole Jakob Modalsli 304 samtaler med 111 konfidenter; tallene for året før var 226 samtaler med 126 personer. Jofrid Wiik hadde 252 samtaler med 67 personer i 1988; året før var det 168 samtaler med 44 studenter. De to hadde i gjennomsnitt henholdsvis tre og fire samtaler pr. person.

Bjørn Lande hadde 25 studenter til poliklinisk behandling i 1988, pluss tre ektefeller av disse. Året før var tallet 15. Alt i alt var «psykiateren på hjørnet» engasjert med MF-saker under 140 arbeidstimer i 1988.

Det var fra studenthold at initiativet til en omsorgstjeneste som blant annet omfattet en egen studentprest, ble tatt i sin tid. Den første studentpresten på MF var Øystein Larsen. Ole Jakob Modalsli etterfulgte ham, og han er nå inne i sitt tredje år i denne stillingen.

— Omsorgstjenesten er en tjeneste vi må være villig til å fighte for å opprettholde dersom andre tanker, mot formodning, skulle bli aktuelle, sier Ole Jakob bestemt.

Skulle MF's økonomi bli ytterligere innstrammet, må man imidlertid se i øynene at omsorgstjenesten er ett av de tiltak som kan komme i faresonen. Da gjelder det at grunnreglenes paragraf 1 får komme til sin rett, der det å «vekke og bevare sant kristent liv hos de studerende» er definert som en hovedoppgave for fakultetet.

En omsorgstjeneste ved MF har ellers lange tradisjoner, men tid-

ligere var det lags-ansatte som tok seg av dette. Det er utvilsomt en fordel at de som står i denne tjenesten tilhører miljøet, selv om studentpresten iblant skulle ønske at integreringen var enda tettere. Han har for eksempel ikke adgang til lærerrådets møter, og det gjør at han noen ganger «famler i blinde» dersom utspill derfra dukker opp i samtalene.

Avtale tid

Både Jofrid og Ole Jakob (det går mest på fornavn!) har «treff-tider» hvor studentene kan ta kontakt og avtale tid for en samtale. Dette prinsippet praktiseres, men på en fleksibel måte. Jofrid forteller at hennes konfidenter vet de kan ringe henne privat dersom noe

«står på», eller de kan komme hjem til henne. Når det gjelder «omfanget» av problemene, har sjelesørgerne som grunnregel at ikke noe er for *lite* til å komme med, «og er det for stort, har vi råd for det også».

Det er også viktig for sjelesørgerne at de ikke blir oppfattet som orakler med Det Eneste Riktige Svaret i enhver situasjon som dukker opp. Erfaringene har lært dem at samtalen ofte er skapende i seg selv; at mye av omsorgen består i å lytte, ikke å styre andre mennesker utenfra.

— Som kristne har vi et språk for fromhet og et språk for lovsang, men mange savner et språk for smerte og et språk for aggresjon, sier Ole Jakob. — Disse tin-

gene er liksom ikke helt legitime i en kristens erfaring.

«Hyrde for hyrden»

Spørsmålet «Hvem skal være hyrde for hyrden?» er meget gammelt i kirken. Omsorgsteamet ved MF er også opptatt av dette, og av å komme lærernes og de ansattes behov for omsorg i møte. Det å være lærer, er ofte en ensom jobb, og noen sturkturert omsorgstjeneste for dem finnes ikke ved fakultetet i dag. Teamet står derfor til disposisjon for disse også, og i blant benytter man seg av den kristne rett til å skrifte for hverandre.

— Vi er opptatt av hva kristen sjelesorg er, og at troen skal få sin rette plass i livet, sier Jofrid og Ole Jakob til slutt.

Jofrid Wiik og Ole-Jakob Modalsli som er ansvarlige for omsorgstjenesten ved MF.

Livssynsdebatt i et nøtteskall

Med boka *Frå moderne vantru til ny religiositet* har idéhistorikeren Per M. Aadnanes gitt en komprimert framstilling av de siste 100 års norske livssynsdebatt. Forfatteren peker i forordet på at til tross for en etterhvert lang rekke bøker om teamet livssyn og livssynsdebatt, har en samlet oversikt over denne debatten over tid, manglet fram til nå.

Forfatteren har valgt å se livssynsdebatten i lys av sekulariseringsprosessen. Et vesentlig punkt her er oppsmuldringen av kristendomshegemoniet i kultur- og samfunnsliv. I stedet har man fått et livssynsmessig mangfold; noen vil kanskje bruke ordet forvirring.

Boka er delt inn i fire hoveddeler

Første del, «Sekularisering, pluralisering og livssynsdebatt», er en prinsipiell gjennomgang der premisene for resten av boka trekkes opp. Andre del har tittelen «Sekularisering: Det kristne livssynshegemoniet smuldrar opp», og viser hvordan blant annet påvirkningene fra europeisk åndsliv også fikk konsekvenser for norsk livssynsdebatt. Bjørnstjerne Bjørnsons «evolusjons-omvendelse» sto sentralt her.

Tredje del, «Pluralisering: Ein livssynsmarknad vert til», er både bokas mest omfattende og mest spennende del. Denne delen alene utgjør omlag halvparten av boka. Moral- og helvetesdebatter fra mellom- og etterkrigstida er viet stor plass, det samme er den delen av livssynsdebatten som forholder seg til biologi, geneforskning og — ikke minst! — ny-religiøsitet.

Fjerde og siste del, «Livssynsdebatt og samfunn», er nærmest en oppsummering.

Boka er skrevet både med tanke på alminnelig interesserte lesere, og studenter i kristendomskunnskap og livssynskunnskap ved uni-

versitet og høyskoler. Forfatteren er førsteamanuensis i disse disiplinene ved Volda Lærarhøgskole.

Framstillingen virker ryddig og grundig, selv om bruken av f.eks. et begrep som «fundamentalisme» ikke virker helt sakssvarende. Blant annet får Carl Fredrik Wisløff denne merkelappen plassert på seg; en etikett han selv ved flere anledninger har reservert seg mot, blant annet fordi den brukes så unyansert i norske sammenhenger.

Dokumentasjonen kan også være litt omtrentlig noen ganger, som når det heter på side 145 at «ein professor og to organisasjonsleiarar» gikk ut av Menighetsfakultetets forstanderskap i 1974 i protest mot at MF åpnet praktikum for kvinner, eller når Wisløffs avskjed med MF i 1975, etter oppnådd pensjonsalder, på side 150 kobles direkte sammen med diskusjonen omkring heftet «En grunn å stå på — en kurs å følge» i 1972.

Konklusjonen må likevel bli: En spennende framstilling av norsk livssynsdebatt gjennom 100 år — om enn i et nøtteskall.

Nils-Petter Enstad

Per M. Aadnanes
Frå moderne vantru til ny religiositet
Norsk livssynsdebatt i hundre år
Tano forlag
326 sider

Alan Millard

Skatter fra bibelsk tid

J.W. Eides Forlag
189 sider

For omlag 20 år siden var det mange kristne som med stor interesse studerte Werner Kellers bok «— men Bibelen hadde rett», som da kom i norsk oversettelse. Boka gikk kort fortalt ut på å beskrive hvordan de arkeologiske utgrav-

ningene beviste de forskjellige bibelske beretningene.

Det var mye interessant stoff i boka, men man kunne etterhvert bli sittende med inntrykket av at Bibelen var sann fordi den lot seg «bevise» arkeologisk. Dermed kunne troen lett få en knekk dersom ytterligere undersøkelser viste at konklusjonene man hadde trukket likevel var litt forhastede.

De som måtte tro at boka «Skatter fra bibelsk tid» av den engelske professor i hebraisk og oldsemittiske språk, Alan Millard, er en slags «— men Bibelen hadde rett 2», skal hermed beroliges: I den grad forfatteren i det hele tatt tar opp forholdet mellom arkeologiske utgravninger og bibelske tekster og beretninger, understreker han mangelen på motsetninger, og er ikke opptatt av å stresse «bevise».

Det forekommer denne anmelder å være en sunn og fornuftig innstilling å ha til såvel det bibelske materialet som det arkeologiske vitenskap bringer fram i dagen — bokstavelig talt.

«Arkeologien kan verken bevise Bibelen eller bevise dens viktigste påstander, for de gjelder Gud,» slår Alan Millard fast allerede i første kapittel, men konkluderer likevel med at «Etter hvert som alle disse oppdagelsene øker vår kunnskap om den verden Bibelen ble skrevet i, får de dens klare religiøse budskap til å stå dristigere frem».

Det er en hel del av disse oppdagelsene forfatteren gjør rede for i en spennende og variert framstilling, og om man ikke får en lang rekke «bibelbevis», får man en interessant og spennende rundreise både i den bibelske geografi og de bibelske historie-epoker gjennom denne boka, som er spekket med glimrende fargefotos. Framstillingen fører leseren helt fram til ur-menighetens tid.

Den er hermed anbefalt. Er ikke bøker fremdeles den beste gave?

Nils-Petter Enstad

Liv og Lys

Pinseandakt ved Tore Kopperud

*O Gud, på nåde rik og stor,
Send oss din Ånd hjelp at ditt ord
Fra øre så til hjerte går
At liv og lys vi derav får!*

Liv og Lys! Det er pinsetoner i de ordene. I dette blad tales det gjerne om *Lys og liv*. Det er ikke mindre pinse i det. Og det gjennom hele året. (Nå kalles jo søndagene nettopp søndager etter pinse helt fram til advent.) Ja, gjennom hele kirkeåret er Den Hellige Ånd i virksomhet for å skape liv og lys i hjerte og sinn, i kirker og på bedehus.

Det begynte i påsken. «Påskemorgen slukker sorgen, slukker sorgen til evig tid. Den har oss givet lyset og livet», synger vi. Det er når dette lys skinner inn i menneskehjarter og skaper nytt liv at det blir pinse. Dette er Åndens gjerning.

Det er mange av oss som ønsker å kjenne mer av Åndens gjerning hos seg.

Nå er det nok slik også på dette punkt at Guds førelse ikke alltid svarer til våre forventinger. Den gamle MF-professor Hallesby sa det jo slik i sin tid at Åndens fylde ofte oppleves som syndens fylde! Det har visst ikke alle vært tilstrekkelig klar over i de senere år.

Slik har Ånden fått føre mennesker inn i bot: Først til *anger* over gammel, uoppgjort synd. Dernest til *tro*, ofte fornyet tro på Jesus som Frelser og Herre, og en fornyet tillit til Hans løfter.

Det var slik det begynte den aller første pinsedag. Da de hørte Peter tale «*stakk det dem i hjertet*», står det — og de sa til ham og de andre apostlene: «*Hva skal vi gjøre, brødre?*» Peter svarte dem: «*Vend om og la dere døpe i Jesu Krisi navn . . .*» (Apg. 2,37-38). Det er et pinseord også til oss. Vi som er døpt, skal vende om for å

leve det botens liv i anger og tro som vi er døpt til. Det blir å starte på nytt hver eneste dag.

Det er *troens liv og kjærlighets lys* vår salmedikter, den tyske presten Konrad Huber (d. 1577) synger sammen med oss om:

*Det er liv som er den sanne tro,
At fast med Kristus vi må gro,
Det lys av kjærlighet hvorpå
Vi for hans venner kjennes må.*

Troens liv. Vi minnes begynnelseordene i Luthers forklaring til 3. trosartikkel: «Jeg tror at jeg ikke av ren fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus eller komme til ham, min Herre. Men Den Hellige Ånd har kalt meg ved evangeliet, opplyst meg ved sine gaver . . .»

Kjærlighetens lys. Blant de mange Skriftens ord, la oss merke oss Rom. 5,5: «Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd som han har gitt oss.»

Tro har først og fremst med Jesus å gjøre. Det nytter ikke å gjøre så godt en kan (og satse på at det holder), når det ikke er frelse i noen annen enn Ham. Ordet er krystallklart når det gjelder dette.

Det troens liv som Ånden vil skape er egentlig ikke annet enn Jesus-liv. Og av troens liv med Jesus skinner det kjærlighetens lys fram som skal være et kjennetegn for oss kristen. Slik vil Den Hellige Ånd gjøre Jesus stor for oss og gjennom oss.

I salmen er vi med det tredje og siste verset kommet fram til en bønn om å komme Gud nærmere. Det er ikke forbudt å utbe seg mer av lys og liv eller nådegaver for den saks skyld. Målet må bare hele tiden være klart: Til Guds ære og Hans rikes fremme!

Det er sagt før og det er sant: Vi kan ikke få mer eller mindre av Ånden. Han kan ikke deles. Men vi er delt, og derfor er det også sant: Ånden kan få mer eller mindre av oss.

Det har med liv og lys å gjøre. Her i tiden og til sist: Evighetslivet i lyset hos Gud. Må Gud ved sin Hellige Ånd bevare oss hos Jesus til målet er nådd! Det ber vi om når vi synger:

*Gjør ved din Ånd, o Herre kjær,
Vi kommer deg alt mere nær
I kjennskap, kjærlighet og tro,
Til vi får evig sabbats ro!*

Jeg ønsker LYS og LIV's lesere en velsignet pinse — med liv og lys!

«MF-prostene»

Den store visjonen «menighetenes eget fakultet» kan bare virkelig-gjøres gjennom et nært og tillitsfullt samarbeide mellom menighetene og fakultetet. «MF-prostene» har en sentral funksjon for å muliggjøre den levende kontakten mellom MF og landets mange menigheter.

I hvert eneste prosti over hele landet har MF idag en kontaktperson som har sagt seg villig til å være et bindeledd mellom MF og

landets prester. Disse prostikontaktene kan aldri erstatte eller overflødiggjøre MF's direkte kontakt med den enkelte prest, men sikrer en kontinuerlig kontakt.

Tidligere prost Sverre Magelsen (for mange også kjent fra NKSS og KFUK/KFUM) har siden oktober ifjor vært engasjert i 1/2-stilling som landssekretær, og har i denne tiden blant annet arbeidet med å kalle personer til

tjeneste som prostikontakter for MF.

Vi på MF vil regelmessig informere våre kontaktpersoner slik at disse igjen kan holde sine preste-kolleger ajour med det som skjer på MF. Dessuten vil våre kontaktpersoner være av stor betydning som lokalarrangører ved MF-aksjoner.

Vi har nå gleden av å presentere våre prostikontakter — vi er stolt av hver eneste en:

Oslo Bispedømme

Oslo domprosti:

Sogneprest Torgeir Havgar,
Gamle Aker menighet.

Torshov prosti:

Sogneprest Paal Wagle,
Sagene menighet.

Søndre Aker prosti:

Sogneprest Terje Fonk,
Holmlia menighet.

Vestre Aker prosti:

Sogneprest Asbjørn Nilsen,
Majorstuen menighet.

Østre Aker prosti:

Res.kap. Dag Auli,
Furuset menighet.

Asker og Bærum prosti:

Sogneprest Thorvald Kolshus,
Tanum menighet.

Borg Bispedømme

Domprostiet:

Sogneprest Johannes Mangersnes,
Østre Fredrikstad menighet.

Sarpsborg prosti:

Prost Helge Feen,
Sarpsborg menighet.

Østre Borgevissel prosti:

Prost Arne Servan,
Eidsberg menighet.

Vestre Borgevissel prosti:

Sogneprest Gunnar S. Flaa,
Spydeberg menighet.

Follo prosti:

Sogneprest Philip Einarsen,
Drøbak menighet.

Nedre Romerike prosti:

Sogneprest Bernt Aspang,
Lillestrøm menighet.

Øvre Romerike prosti:

Sogneprest Øyvind Backer,
Eidsvoll menighet.

Hamar Bispedømme

Domprostiet:

Sogneprest Ole A. Gillebo,
Ringsaker menighet.

Vinger og Odal prosti:

Kallskap. Bjørn Olav Andersen,
Eidskog menighet.

Sør-Østerdal:

Sogneprest Arne Nergaard,
Trysil menighet.

Nord-Østerdal:

Prost Nils Kåre Erlimo,
Tynset menighet.

Nord-Gudbrandsdal prosti:

Kallskap. Kjartan Ruset,
Nord Fron menighet.

Sør-Gudbrandsdal prosti:

Sogneprest Arild Leif Strand,
Ringebu menighet.

Goten prosti:

Prost Morgan Golimo,
Gjøvik menighet.

Hadeland og Land prosti:

Kallskap. Rune Stray,
Jevnaker menighet.

Valdres prosti:

Res.kap. Ragnar Enger,
Nord-Aurdal menighet.

Tunsberg Bispedømme

Domprostiet:

Res.kap. Arve Nilsen,
Nøtterøy menighet.

Larvik prosti:

Sogneprest Leif Isachen,
Brunlanes menighet.

Nord-Jarlsberg prosti:

Sogneprest Hroar Krabberød,
Sande menighet.

Drammen prosti:

Sogneprest Rolf Nicolaisen,
Tangen menighet.

Eiker prosti:

Prost Arne Wisløff,
Eiker menighet.

Kongsberg prosti:

Sogneprest Rolf Sommerseth,
Sandvær menighet.

Ringerike prosti:

Prost Hans Rønstøl,
Norderhov menighet.

Hallingdal prosti:

Kallskap. Gunnar Finstad,
Ål menighet.

Agder Bispedømme

Domprostiet:

Pastor Audun Erdal,
Domkirkens menighet.

Bamble prosti:

Res.kap. Leif Westermoen,
Kragere menighet.

Skien prosti:

Pastor Steinar Nilsen,
Skien menighet.

Nedre Telemark prosti:

Prost Einar Erikstein,
Bø menighet.

Aust-Telemark prosti:

Sogneprest Bjarne Kleivane,
Hjartdal menighet.

Vest-Telemark prosti:

Kallskap. Øyvind A. Jørgensen,
Kviteseid menighet.

Aust-Nedenes prosti:

Res.kap. Arne Haug,
Holt menighet.

Arendal prosti:

Sogneprest Leif A. Skagøy,
Øyestad menighet.

Vest-Nedenes prosti:

Sogneprest Magnus Nymann,
Hommedal menighet.

Otredal prosti:

Kallskap. Rune Doksrød,
Evje menighet.

Mandal prosti:

Sogneprest Ole Gunnar Sæbø,
Marnardal menighet.

Lista prosti:

Prost Arnulf Kvarstein,
Lyngdal menighet.

Flekkefjord prosti:

Kallskap. Oddvar Tveito,
Flekkefjord menighet.

Stavanger Bispedømme

Domprostiet:

Sogneprest Ottar Larsen,
Tjensvoll menighet.

Dalane prosti:

Sogneprest Oddmund Bruudland,
Bjerkreim menighet.

Jæren prosti:

Res.kap. Bjørn Time Petigren,
Time menighet.

Hetland prosti:

Res.kap. Ingvar Dragsund,
Strand menighet.

Karmsund prosti:

Res.kap. Gro Steensnæs Håvåg,
Vår Frelsers menighet i Haugesund.

Ryfylke prosti:

Res.kap. Hans Olav Westen,
Tysvær menighet.

Møre Bispedømme

Domprostiet:

Men. prest. Kjell Aarseth,
Bolsøy menighet.

Søre Sunnmøre prosti:

Res.kap. Ottar Almås,
Volda menighet.

Austre Sunnmøre prosti:

Prost Arne Ørstavik,
Ørskog menighet.

Nordre Sunnmøre prosti:

Prost Asbjørn Gjengedal,
Ålesund menighet.

Indre Romsdal prosti:

Res.kap. Erling Nevland,
Grytten menighet.

Ytre Nordmøre prosti:

Sogneprest Leif Thingnes,
Nordlandet menighet.

Indre Nordmøre prosti:

Sogneprest Ole Petter Ottersen,
Øre menighet.

Sør-Hålogaland Bispedømme

Domprostiet:

Pastor Gunnar T. Kristiansen,
Rønvik menighet.

Sør-Hegleland prosti:

Sogneprest Helge Spilling,
Bindal menighet.

Indre Helgeland prosti:

Sogneprest Arnt Flugstad,
Grane menighet.

Nord-Helgeland prosti:

Sogneprest Odd Jarle Eidner,
Dønna menighet.

Salten prosti:

Sogneprest Harald Karstein Illøkken,
Skjerstad menighet.

Ofoten prosti:

Sogneprest Øystein Skaland,
Lødingen menighet.

Lofoten prosti:

Sogneprest Harold Magne Holter-
mann,

Stamsund menighet.

Vesterålen prosti:

Sogneprest Åge Palmesen,
Bø menighet.

Nord-Hålogaland Bispedømme

Domprostiet:

Sogneprest Ragnar Aase,
Kvaløy menighet.

Trøndenes prosti:

Pastor Sigurd Flydal,
Stiftskap.

Senja prosti:

Sogneprest Ole Bekkelund,
Sørreisa menighet.

Troms prosti:

Sogneprest Tor Geir Andersen,
Kåfjord menighet.

Alta prosti:

Prost Kåre Smeland,
Alta menighet.

Hammerfest prosti:

Sogneprest Jan Kåre Jakobsen,
Kvalsund menighet.

Varanger prosti:

Sogneprest Olav Øygard,
Sør-Varanger menighet.

Bjergvin Bispedømme

Domprostiet:

Stiftskap. Ivar Molde,
Kalvedalsvei 45 a.

Sunnhordland prosti:

Sogneprest Gunnvald Bjotveit,
Kvinnherad menighet.

Midthordland prosti:

Res.kap. Leif Jarle Theis,
Fjell menighet.

Nordhordland prosti:

Res.kap. Helge Hitland,
Alversund menighet.

Hardanger og Voss prosti:

Sogneprest Svein E. Kvamsdal,
Ullensvang menighet.

Indre Sogn prosti:

Kallskap. Kjell Magnar Sæter,
Sogndal menighet.

Ytre Sogn prosti:

Prost Geir Sørrebø,
Lavik menighet.

Sunnfjord prosti:

Pastor Kåre Knutsen,
Askvoll menighet.

Nordfjord prosti:

Sogneprest Arvid Helle,
Vågsøy menighet.

Nidaros Bispedømme

Domprostiet:

Kst. sogneprest Ola T. Lånke,
Lademoen menighet.

Strinda prosti:

Res.kap. Per Walle,
Hoeggen menighet.

Heimdal prosti:

Sogneprest Eyvind Rian,
Sverresborg menighet.

Sør-Fosen prosti:

Res.kap. Marit Isaksen Espedalen,
Hitra menighet.

Nord-Fosen prosti:

Sogneprest Magne T. Furuseth,
Ørland menighet.

Orkdal prosti:

Res.kap. Bertel Aasen,
Orkdal menighet.

Gauldal prosti:

Res.kap. Hans-Ole Sveia,
Støren menighet.

Stjørdal prosti:

Sogneprest Gustav Leander Ander-
sen,

Øvre Stjørdal menighet.

Sør-Innherad prosti:

Res.kap. Knut Olstad,
Levanger menighet.

Nord-Innherad prosti:

Kapellan Kjartan Ertsås,
Sparebu menighet.

Namdal prosti:

Sogneprest Dagfinn Thommassen,
Flatanger menighet.

Nærøy prosti:

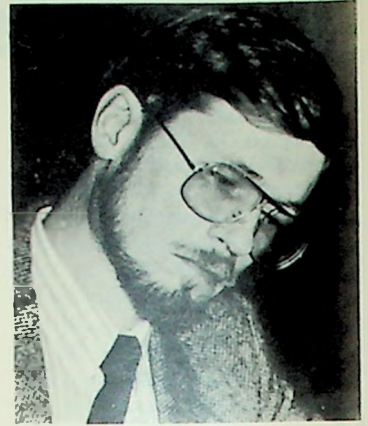
Sogneprest Karstein I. Ness,
Nærøy menighet.

I forrige nummer startet den nye serien «Bibelstudium» her i Lys og Liv.

Under temaet Apostlenes gjerninger rettet vi da oppmerksomheten mot Jesu himmelfart, og i særdeleshet Apg. kapittel 1.

I dette nummeret går vi videre i studiet av Apostlenes gjerninger. Ansvarlig for temaet er fakultetslektor Reidar Hvalvik som arbeider med nytestamentlig teologi ved MF. Bibelstudiet omkring apostlenes gjerninger er utdrag fra Hvalviks bok «Fra Jerusalem til jordens ender — hovedtrekk i apostlenes gjerninger», bearbeidet for Lys og Liv av Reidar Hvalvik.

«Bibelstudium» neste nummer: «De hadde alt felles».

Vi leser Apostlenes gjerninger (2)

Åndsutgytelsen på Pinsedag (Apg. 2)

1. Pinsedagsunderet

Åndsutgytelsen som Lukas beretter om i Apg 2, 1ff. er knyttet til *pinsen* (= ukefesten omtalt i 3 Mos 23, 15ff; 5 Mos 16, 9ff). Opprinnelig var dette en fest for førstegrøden (jfr 4 Mos 28,26), men allerede på nytestamentlig tid ser det ut til at den har vært sett i sammenheng med lovgivningen på Sinai og har blitt feiret som en paktsfornyelsesfest. Overraskende nok gir ikke Lukas i Apg noen henspillinger på pinsen som paktsfest, men det finnes likevel visse forbindelseslinjer mellom Apg 2 og den jødiske tradisjon om lovgivningen/paktslutningen på Sinai. For eksempel viser omtalen av *stormvær* og *ild* likheter med skildringen av gudsåpenbaringen på Sinai i 2 Mos 19.16-18. Videre skal det nevnes at jødiske fortolkere hevdet at ordene på Guds munn på Sinai var lysende *flammer* som ble til ord og stemmer. Og senere rabbinere talte om at

ordene fra Guds munn delte seg opp i sytti *tunger* (svarende til forestillingen om de sytti folkeslag/språk i verden). — Dette er interessante paralleller til det Lukas forteller om åndsutgytelsen på pinsedag.

De ytre omstendigheter omkring denne begivenhet beskriver Lukas ved å sammenligne med kjente fenomener. Han taler om «et brus fra himmelen *som* når det blåser en sterk storm» og om «*tunger likesom* av ild». Denne beskrivelsen viser likheter ikke bare med 2 Mos 19, men også med andre tekster som beretter om gudsåpenbaringer (jfr 2 Mos 24,17; Jes 66,15). Dermed blir det tydeliggjort at det er Gud som står bak det som skjedde. At Gud er den som gir Ånden, sies også indirekte når det understrekes at bruset/vinden kom *fra himmelen* (jfr Jesu løfte om at Faderen skal «gi Den Hellige Ånd fra himmelen».

Luk 11,13). Når det heter at ildtungene satte seg på hver enkelt av dem, er det et uttrykk for at hver enkelt ble fylt av Ånden. Omtalen av ildtungene skal vel også foregripe v. 4b: «... og de begynte å tale i andre tungemål».

Lukas forteller at mange fromme jøder «fra alle verdens land» hørte lyden av «stormværet» og samlet seg. At det ikke primært er tale om jødiske pilegrimer til pinsefesten, kommer fram i notisen om at de «bodde» i Jerusalem (2,5; jfr uttrykket «har flyttet hit» i 2,11). Listen over de mange nasjonene i 2,9-11 bruker Lukas for å illustrere at pinseunderet er noe som angår alle jordens folk og nasjoner. Representantene for de ulike nasjoner er vel dessuten tenkt som vitner til det under som fant sted; de kunne bevitne at det ble talt på de ulike språk som nevnes. — Det er imidlertid omdiskutert hva som egentlig skjedde, for teksten innbyr i alle fall til to ulike tolkninger:

(1) Disiplene talte et helt uforståelig, ikke-menneskelig språk («tungetale»/glossolalia). Dette synes å være en rimelig tolkning ut fra utsagnet i 2,13: «De har drukket søt vin og er fulle» (jfr v. 15 og 1 Kor 14,23). Når (noen av) tilhørerne likevel forstod det som ble sagt, må det skyldes et «høreunder», det vil si at de faktisk hørte sitt eget språk, selv om disiplene talte «i tunger». (Merk ordet «hører» i 2,8.11.)

(2) Disiplene talte de fremmede språk som tilhørerne representerte. Det som skjedde, var altså et «språkunder». Dette synes å være den mest nærliggende tolkning av 2.6.8.11 hvor det jo sies at de tilstedeværende hørte «sitt eget språk bli talt». Denne tolkning støttes også av v.7b: «Er de ikke galileere, alle disse som taler?» Det var vel ingen spesiell grunn til å undre seg over at galileere skulle tale «i tunger»: men det var oppsiktsvekkende at de kunne tale alle disse (for dem) fremmede språk.

Tolkning (2) syntes derfor mest sannsynlig. Nå var imidlertid tungetale (*glossolalia*) et vanlig fenomen i forbindelse med åndsmeddelelse i urkirken (jfr Apg 10.44; 19,6) — noe som kan ha preget overleveringen av tradisjonen om pinsedagen (jfr 2.13.15).

2. Forståelsen av pinsedagsunderet

I Peters preken (Apg 2,14ff) blir åndsutgytelsen kommentert og forklart. Det er verdt å merke seg to viktige poeng:

a) Åndsutgytelsen forstås som en oppfyllelse av profetien i Joel 3,1ff og sees som en hendelse i «de

siste dager», for øvrig helt i samsvar med andre tekster i GT som knytter åndsutgytelse sammen med den siste frelsestid (f.eks. Jes 32,15ff). Den Hellige Ånd blir altså tegnet på at frelsestiden er inne, og kan i NT derfor betegnes som selve frelsesgaven (Apg 2,38; Ef 1,13f; Gal 3,2f).

b) Den Hellige Ånds komme settes i forbindelse med Jesu opphøyelse. I 2,33 heter det at Jesus «ble opphøyd til Guds høyre hand og mottok av Faderen Den Hellige Ånd som var lovt oss, og utøste den». Ånden hører frelsestiden til, derfor kan Ånden først utøses når frelsesverket (Jesu død, oppstandelse og opphøyelse) er en realitet. At det er Jesus som sender Den Hellige Ånd, sies også klart i Luk 24,49: «Jeg sender over dere det som min Far har lovt».

Spørsmål til repetisjon og samtale:

1. Drøft argumenter for og imot at det på pinsedag fant sted a) et «høreunder», b) et «språkunder».
2. Drøft utsagnet i Joh 7,39 i lys av det som foretelles i Apg 2.
3. Hvilken teologisk betydning har åndsutgytelsen på pinsedag?

Etterutdanningskurs ved Menighetsfakultetet 13. – 16. juni 1989

Tema: Folkekirken som Jesu Kristi kirke

Tirsdag 13. juni:
PRINSIPPER

Forelesere: Professor Edvin Larsson, førstelektor Lars Østnor

Onsdag 14. juni:
PRAKSIS

Forelesere: Førsteamanuensis Olaf Agedal, fakultetslektor Sverre Dag Mogstad, fakultetslærer Marit Rypdal, førstelektor Tor Johan Grevbo.

Kulturkveld

Torsdag 15. juni:
PERSPEKTIVER

Forelesere: Professor Åge Holter, biskop Fredrik Grønningssæter, programredaktør Herbjørn Sørebo.

Paneldebatt med stortingsrepresentantene Raja Hauglid (AP), Wenche Frogn Sælleg (H) og Anne Enger Lahnstein (SP).

Nadverdsgudstjeneste v/fakultetslektor Tore Kopperud.

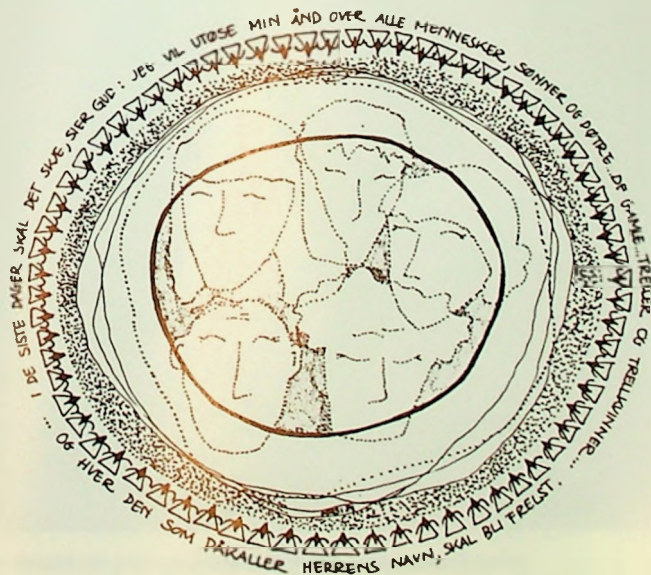
Folkekirkekveld. Ekspedisjonssjef Ole H. Fisknes: «Folkekirke i karjol?»

Fredag 16. juni:
PROGRAM

Foreleser: Rektor Olav Skjevesland.

Paneldebatt med diakon Kristin Fæhn, bispedømmerådsleder Tone Smemo Torp, domprost Even Fougner og førstelektor Martin Synnes.

Kurset er gratis. Deltakerne betaler kun for måltidene. Skriftlig påmelding til studieveileder Berit Basmo, MF, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3, innen 15. mai. Reisetøtteordning.

Sokneprest Kristian Mehus og hustru Louises legat

Legatets formål er å dele ut stipendier til økonomisk trengende studenter fra Nord-Hålogaland, Sør-Hålogaland og Nidaros bispedømmer, som studerer ved MF.

Presten som er utdannet ved MF og tjenestegjør i et av de ovennevnte bispedømmer, kan leilighetsvis også komme i betraktning ved utdeling til videreutdanning eller kirkelig spesialstudium.

Søknad om stipend sendes innen 30. april 1989 til Menighetsfakultetets styre, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3.

Inga og Charley Pedersens legat

Legatet er opprettet med det som formål å dele ut stipendier til teologiske studenter fra Nord-Hålogaland bispedømme, som studerer ved MF.

Presten som er utdannet ved MF og tjenestegjør i ovennevnte bispedømme, kan leilighetsvis komme i betraktning ved utdeling.

Søknad om stipend sendes innen 30. april 1989 til Menighetsfakultetets styre, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3.

Professor Hallesby og hustrus legat

Legatet er opprettet til fremme av vitenskapelig forskning i teoretisk og praktisk teologi. Rentene skal anvendes til stipendier for kandidater og yngre prester (under 50 år) som er utgått fra Menighetsfakultetet og står på Skriftens og bekjennelsens grunn, fortrinnsvis til studier under tjenestefrihet, hjemme eller i utlandet.

Søknaden sendes til Menighetsfakultetets lærerråd på dertil bestemt skjema. Den må være utførlig begrunnet og studieformålet klart angitt. Det vil anses som en fordel om man i tillegg til søknaden gir en nærmere motivering for sine studieplaner. Det samme gjelder for søkere innenfor praktisk teologi og kirkeliv.

Rapport om anvendelsen av stipendiet sendes Menighetsfakultetets lærerråd. Søknadsfristen er satt til 30. april. Resultatet av utdelingen kunngjøres torsdag 15. juni 1989. Søknadsskjema fås ved henvendelse til Menighetsfakultetets administrasjon, Gydas vei 4, 03630 Oslo 3.

Gruppe 18 – Trondheim

Aksjon MF – Norge Rundt, som gikk av stabelen fra 2. til 6. mars, hadde rekordstor oppslutning med 23 grupper, spredt over hele Norge, fra Hammerfest i nord til Lista i sør. Gruppene omfattet 106 studenter og 23 lærere og ansatte.

Vi fulgte gruppe 18, som skulle til Trondheim. Gruppen var den største av Norge Rundt-gruppene, med 18 deltakere, mens det i de øvrige var fire-fem. Leder var vit.ass. Harald Hegstad. Gruppen utgjorde sitt eget sangkor, noe

som ga gode muligheter til å trekke folk i Trondheim. Riktignok uteble de store massene fra møtene, men det var verst for dem! Sangkoret har nemlig et variert repertoar.

Gruppen fikk låne huset til res.kap. Torset i Trondheim; han hadde nemlig reist til Oppdal på vinterferie. Matlagingen tok gruppen hånd om selv, og gikk dermed glipp av kristen-Norges kjøttgryter, som de andre 22 gruppene kunne glede seg over.

Vi er i bussen, på vei til Trondheim. Det høres korsang og gitarklunking, og noen leser over søndagens preken.

Gruppen har besøkt Tyholt aldershjem. Fra venstre: Marit Aars, Solvår Aamdal, Torill Sundet og Marianne Lundevik venter på bussen.

Velkommen til festmøte på Menighetsfakultetet

Søndag 23. april 1989 kl. 18.00

FESTTALE ved biskop

Dagfinn HAUGE

Sang av MFs studentkor

«De kom glade tilbake» —
glimt fra

«MF-Norge Rundt» i mars.

Beverting. Kollekt til MF.

Festmøtet arrangeres i forbindelse med forstanderskapets årlige møte.

Hjertelig takk

for trofast forbønn, for blomster, brev og hilsener ved Anders Jørgen Bjørndalens sykdom og død.

Hjertelig takk for gaven til Menighetsfakultetet.

Familien Bjørndalen

Minnegaver til Menighetsfakultetet

Vi vil på denne måten få takke hjertelig for minnegaver som er gitt ved prost Halvard Jendems begravelse 6. november 1988. Gaven beløp seg til kr 3 000,-.

Vi vil også uttrykke vår takk til familien for den omsorg som ligger bak avgjørelsen om å gi en minnegave til Menighetsfakultetet istedenfor blomster.

Tano er utgiver

Ved omtalen i forrige nummer av Lys og Liv av fem-binds-verket som kirkehistorie-seksjonene ved MF har skrevet, hadde dessverre forlagets navn falt ut. Det er Tano forlag som har gitt ut kirkehistorie-serien «Kristendommen i Europa».

Gågata i Trondheim: Koret stiller seg opp og synger. Løpesedler med innbydelse til møte i Salem deles ut. Gruppas stand er laget av en sagkrakk.

Sæbø hovedredaktør for internasjonalt stor-verk

Foto: Lars O. Flydal

— Dette nye verket vil gå helt tilbake til de aller eldste GT-fortolkningene i oldkirken og synagogen, sier Sæbø, som tilføyer at det har vært interessant å registrere at det faktisk var en del kontakt mellom kristne og jødiske teologer i oldkirken.

— Også Luther hadde kontakt med jødiske lærde, sier han.

I et nøtteskall kan det nye verket beskrives slik: Temaene er strammet inn i forhold til tidligere verk, mens perspektivet er utvidet. Den arkeologiske og politiske historien vil ikke bli behandlet, men forskningshistorien, oversettelseshistorien og skriftutlegges-historien vil bli bredere presentert enn i noe tidligere verk.

Professor, dr. theol. Magne Sæbø, dekanus ved Det Teologiske Menighetsfakultet i Oslo, er initiativtaker og hovedredaktør for et nytt storverk på GT-forskningens område. Verket får tittelen «**Hebrew Bible/Old Testament — The History of its Interpretation**», og vil trolig foreligge i bokform innen århundreskiftet. Verket vil komme til å omfatte tre solide bind på omlag 800 sider hver.

Professor Magne Sæbø har arbeidet med verket siden 1980, og arbeidet fikk nylig en kraftig stimulans i og med at Norges Almenevitenskaplige Forskningsråd (NAVF) har tildelt Sæbø et arbeidsstipend til dekning av lønnsutgifter for en sekretær i tre år. Cand. theol. Terje Stordalen vil begynne i denne stillingen fra 1. juli i år. Stipendiet omfatter også

støtte til anskaffelse av teknisk utstyr.

Avløser 100 år gammelt verk

Dette nye tre-binds verket vil bety den definitive avløsningen for et mer enn 100 år gammelt standardverk som fremdeles er i bruk: Professor Ludwig Diestels «**Det gamle testaments historie i den kristne kirke**», som kom ut på tysk i 1859. Det eneste suppleringsverket som foreligger på tysk, ble gitt ut av professor Hans-Joachim Kraus i 1956, men dette verket konsentrerer seg meget ensidig om tysk GT-forskning etter reformasjonen, og har, i likhet med Diestel, heller ikke tatt hensyn til de jødiske tradisjonene når det gjelder tekstarbeidet, understreker Magne Sæbø.

Internasjonal bredde

Magne Sæbø tror at håndslaget fra NAVF delvis skyldes at det er et meget *internasjonalt* arbeid han har stillet seg i spissen for. NAVF har nemlig et uttrykt ønske om å bidra til økt internasjonalisering av norsk forskning. At verket har en norsk hovedredaktør, vil også bety en styrkning av det faglige renomè både for norsk teologisk forskning i sin alminnelighet og for Menighetsfakultetet i særdeleshet. Verket blir i sin helhet gitt ut på engelsk, og foreløpig har et tysk forlag signalisert sin interesse for utgivelsen.

Listen over medarbeidere blir svært lang, kan Sæbø forsikre, men foreløpig kan han ikke si *hvor* lang.

Bidragsterne kommer fra hele

verden, og vil i tillegg til GT-forskere, også omfatte kirkehistorikere med oldkirkelig- og middelalderforskning som spesialområder.

— Vi har hatt to typer problem når det gjelder å finne medarbeidere, mener Magne Sæbø. På noen områder «vrimler» det av dyktige folk, og problemet er å finne Den Mest Kompetente. På andre områder — det gjelder særlig middelalderforskningen — er det nesten ingen.

Teologisk bredde

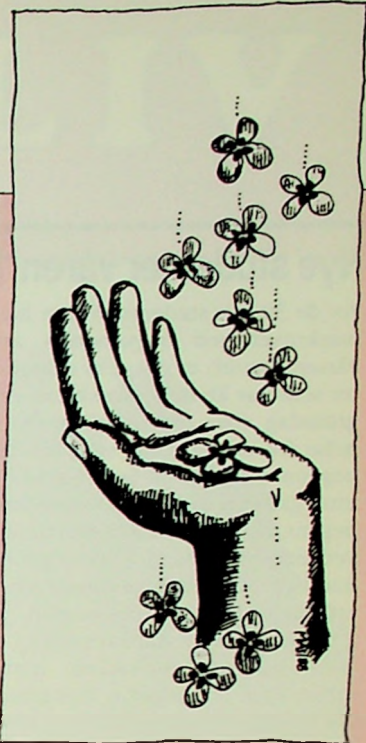
Under en internasjonal kongress for GT-forskere i Salamanca i Spania i 1983, sa professorene Menahem Haran fra Jerusalem og Henri Cazelles fra Paris seg villige til å være med-redaktører for verket. Sencere har professor Cazelles trukket seg fra prosjektet av helsemessige årsaker, og professor Chr. Brekelmans fra Leuven i Belgia har overtatt hans plass. Brekelmans er forøvrig president i det internasjonale selska-

pet for GT-forskere, som skal ha kongress i Leuven senere i år.

Hovedredaksjonen består altså av en lutheraner, en katolikk og en jøde. Dette er et vitnesbyrd om et relativt nytt teologisk klima, der man ser helheten på en annen måte, og man innser at man er avhengige av hverandre i denne typen forskningsarbeid, mener Magne Sæbø, som gjennom mange år ikke bare har vært en engasjert MF-lærer og forsker, men også har hatt nøkkelverv i Den Norske Israelsmisjon, i Det Norske Bibelselskap og i Kirkenes Verdensråd.

I januar 1989 fylte professor Magne Sæbø 60 år. Han legger ikke skjul på at det ville glede ham meget om GT-verket som på en enestående måte vil sette både Norge og MF på det teologiske verdenskartet, forelå komplett ved neste korsvei; til 70-årsdagen i 1999.

Av Nils-Petter Enstad

Takk for:

- alle MF's prostikontakter og deres store frivillige innsats for MF
- alle som ber for MF
- alle MF-foreningene

Be for:

- alle studentene ved MF. Spesielt alle som forbereder seg til eksamen.
- alle MF's forstandere som nå samles for å lede MF videre fremover.
- alle frivillige medarbeider i kirken og de frivillige organisasjonene. Be om at de må få styrke og inspirasjon.

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Nye studenter våren 1989

Nye studenter våren 1989 (Pr. 10.03.89)

Av de 39 nye studentene som ble innskrevet ved begynnelsen av vårsemesteret, er det seks studenter som har kristendomskunnskap grunnfag eller tilsvarende utdanning fra tidligere, og som derfor begynner direkte på teologistudiet etter gammel ordning. De som har begynt på teologistudiet har (teol) ved siden av navnet. De øvrige 33 har begynt med grunnfagsstudiet etter den nye studieordningen.

I likhet med innskrivningen i 1988 har studentflokkene dette semesteret en allsidig bakgrunn fra kristne organisasjoner og kristent arbeid. Den samlede oversikt over de nye studentenes bakgrunn vil først bli gitt når innskrivning for hele kalenderåret 1989 er fullført, dvs. i løpet av september måned.

I forbindelse med den nye studieordningen for teologi blir det dette semesteret for første gang gitt undervisning i semesteremne nyere teologi (SNT) for 45 studenter. Vi vil i neste nummer av Lys og Liv gi en nærmere orientering om dette undervisningsopplegget. Ved Det praktisk-teologiske seminar var det 13 nye kandidater som begynte i januar.

Be for de nye studentene!

De nye studentene trenger vår forbønn i den viktige tiden de nå har foran seg. Be om at de må bli bevart i troen, styrket i sitt kall og rett utrustet til tjenesten.

Bruk gjerne hele listen over nye studenter som forbønnsliste. Be også for alle studentene ved MF som fortsetter studiet og for de som denne våren har sin avsluttende utdanning på praktikum.

Erling Servan

Bispedømme	Prestegjeld	Navn
Oslo	Torshov Grefsen Sinsen Oppsal Rødtvet Hauketo/ Prinsdal Eik	Liepelt, Rita Angelika Sunde, Svanhild Mæland, Bård Mellembakken, Jan Belden, Anitha Omdal, Lars Stensby, Anne Pernille Goksøy
Borg	Glemmen Eidsberg Oppegård Rælingen Nes Nannestad	Koppen, Ole-Martin Lie, Anne-Torill Sterud, Birgitte Espe, Berit Helene Holter, Michael Larsen, Bodvar
Hamar	Nes	Råsliad, Asbjørn
Tunsberg	Søndre Slagen Stokke Tangen	Johannessen, Jan Petter Meberg, Kristin Andersen, Kenneth Lien, Hilde Merete
Agder	Vågsbygd	Bøe, Tore Dag
Stavanger	Hinna Sandnes Sola	Mathiesen, Jeanette Rossavik, Tormod Sinnas, Audhild
Bjergvin	Fana Storetveit Øygarden Voss Aurland	Dale, Terje (teol.) Nøkkling, Åse Kristin (teol.) Vik, Lars Arne (teol.) Fjose, Lars Olav (okt. 88) Skjerdal, Gunnar (teol.)
Møre	Frei	Flatø, Karen Bjerkestrand, Dagfinn Nils
Nidaros	Ilen Nedre Stjørdal	Sand, Bjørg (teol.) Øfsti, Arnhild Elisabeth (teol.)
Sør-Hålogaland	Sortland	Knutsen, Per Gøran
Andre: Den Evangelisk Luth. Frikirke Frelsesarmeen Pinsebevegelsen	Østre, Oslo Jørpeland Strømmen Oslo	Sandberg, Geir Iversen, Magda Haugen, Tormod Eikeri, Dag Orlien, Håvard
Scandinavia Chinese Chr. Church Intet kirkesamfunn	Oslo Lyngdal	Shum, Anthony Chee Wah Mersland, Roy